

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความใน ๖๗ (๒) และ (๓) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ และนายอำเภอวังเหนือ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม เพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย
“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสุนัข หรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว
แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลรองเคาะ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่น
ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ข้อบัญญัตินี้มีใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตตำบลรองเคาะโดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑) งูพิษหรืองูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

(๓) คางคกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายต่าง ๆ

(๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๗ ให้ตำบร่องเคาะเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) สุกร
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) กวาง
- (๙) ห่าน
- (๑๐) เป็ด
- (๑๑) ไก่
- (๑๒) สุนัข
- (๑๓) แมว
- (๑๔) นก
- (๑๕) สัตว์อื่น ๆ หรือแมลง

ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบร่องเคาะมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่ตำบร่องเคาะ

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ในข้อ ๗ นั้น เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

- (๑) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อกมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ
- (๒) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้และตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้ง

(๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้แก่ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกั้นเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของและมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งอื่นใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

(๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๒.๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒.๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่น ไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีต และมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๒.๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๒.๔) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ให้เพียงพอ

(๒.๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการถ่ายเทระบายอากาศให้เพียงพอ

(๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๓.๑) การระบายน้ำ

(๓.๑.๑) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำหรือน้ำจากการชำระล้างสิ่งปฏิกูลโดยรอบตัวอาคารให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๓.๑.๒) น้ำทิ้งหรือน้ำจากการชำระล้างสิ่งปฏิกูล ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชนหรือที่ดินสาธารณะ

(๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์

(๓.๒.๑) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๓.๓) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๓.๓.๑) ถ้ามีการสูบบุหรี่ไฟโล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ

แก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๓.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๓.๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกัน

ขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๓.๓.๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน

หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๔) การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓.๕) การกำจัดซากสัตว์

(๓.๕.๑) ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลง

และสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

(๓.๕.๒) เมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ หรือในหมู่บ้านเดียวกัน

หรือบริเวณใกล้เคียงกันมีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันภายใน ๗ วัน ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์

แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบภายใน ๑๒ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย

และให้ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลใดย้าย ขำแหวะ

หรือกระทำการใดๆ แก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลา

๑๒ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์นั้นกำจัดซากสัตว์โดยวิธีเผาหรือฝัง

เพื่อป้องกันการแพร่ระบาด หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญ

จากกลิ่นเหม็นทันทีหรือทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรตามหลักการสาธารณสุข

(๔) การปฏิบัติการอื่น ๆ

ต้องปฏิบัติการตามข้อบังคับตำบลร่องเคาะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗ ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตตำบลรองเคาะ

ข้อ ๑๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ไปในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับและกักสัตว์นั้นไว้ได้โดยจะนำสัตว์ไปกักไว้ในที่กักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๑๒ ในระหว่างการจับหรือกักสัตว์ หากเกิดความเสียหายใด ๆ ต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินผู้อื่น หรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์นั้นก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลรองเคาะไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้นตลอดจนค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้ตกเป็นภาระของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มากักไว้ตามข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศให้เจ้าของสัตว์ทราบและให้มารับสัตว์ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยจะประกาศไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรองเคาะหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลรองเคาะทันที และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดได้ทันที

ข้อ ๑๔ กรณีที่การกักสัตว์อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วันก็ได้เงินที่ได้จากการขายเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

กรณีที่สัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์ขององค์การบริหารส่วนตำบลรองเคาะภายในกำหนดเวลา เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าปรับและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

อัตราค่าปรับ

(๑) ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า โค กระบือ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๓) สุกกร แพะ แกะ สุนัข	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐ บาท
(๔) สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐ บาท
อัตราค่าเลี้ยงดูสัตว์		

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลรองเคาะตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือขอเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๗ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๘ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้ว ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อบัญญัตินี้ข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ผู้ที่ได้รับคำสั่งหากไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่ยอมอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัตินี้ข้อ ๑๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๑ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดกิจการตามข้อบัญญัตินี้ ข้อ ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามเทศบัญญัตินี้ข้อ ๑๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ชัยรัตน์ ทองใบ

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลร่องเคาะ